

и Ив. Герджиковъ да моли сѫщия да се не разваля съединението на Южна и Съверна България. На 9 Августъ 1886 година той бѣше Министръ-Прѣдсѣдатель на революционното правителство за 2—3 дена, а отъ тогазъ живѣше въ Търново до началото на 1893 год., когато (на 15 Февруарий) биде испратенъ въ Петропавловски манастиръ. Въ нашата книжнина той е познатъ съ своите съчинения: *Иванку, убиецъ на Асеня I*, драма въ пять дѣйствия, Браила, 1872 година и *Нещасна фамилия*, българска народна повѣсть (първи пътъ отпечатана въ „Български книжци“ отъ 1860 год.), Браила, 1873 година. Той е написалъ и други романи, драми и пр., но още не ги е далъ за печатъ.

„Цѣлта съ които начеваме издаванието на „Духовенъ Прочитъ“, е — да дадемъ на нашите свещенници, както и на всѣки Православенъ Българинъ, възможность да се запознаватъ още по-добре съ по-главните истини на нашата Православна вѣра, съ по-главните свои обязанности и свойства на нашиятъ духовенъ животъ и чрезъ всичко това да съдѣйствуваме, споредъ силите си, за тѣхното религиозно — нравствено развитие и улучшение. За сполучливото постигане на тази цѣлъ ние ще гледаме да запознаваме читателите си съ всичко, което може да бѫде интересно и полезно за нась въ духовниятъ животъ и на другите едноплеменни наимъ и едновѣрни народи, особено въ животъ на Руский народъ.“

„Нѣма съмнѣние, че, като вървимъ къмъ цѣлта си, ние ще се допирате и до въпроси, които не сѫ чисто духовни. Да се избѣгне това нѣма възможность. Въ животъ *духовното и не духовното* сѫ тѣй тѣсно съединени, щото като се говори за едното, не е възможно да не се спомѣне нѣщо и за другото, та и въобще за да се разбере едното правилно трѣбва да се знае и другото. Обаче и тѣзи не чисто духовни въпроси ние ще гледаме да ги освѣтяваме, при развитието имъ съ Евангелската свѣтлина.“

„Тази ще бѫде нашата программа. Ние познаваме силите си, познаваме и трудноста на предприятието. Поради това не обѣщаваме на читателите си нѣщо извѣнредно, нѣщо съвършенно, но само това обѣщаваме и, съ божя воля, се надѣваме да сдѣлжимъ обѣщанието си, че ще имаме всѣкогажъ предъ очи ползата